

initDistance()

Metoda wykonuje operacje inicjalizacji. Operacja przypisania ∞ zostanie wykonana dla każdego wierzchołka. Na samym końcu przypisujemy wierzchołkowi startowemu odległość 0 co w sumie da nam złożoność $O(|V|)$.

relax()

Metoda wykonuje operacje relaksacji. Złożoność czasowa uzależniona jest od złożoności dodania elementu do kolejki. Stąd złożoność metody wynosi $O(\log^2 n)$.

Dijkstra()

Metoda wykonuje algorytm Dijkstry, szuka najkrótszej drogi pomiędzy wierzchołkiem startowym a pozostałymi.

Na samym początku wykonuje się `initDistance()` co zajmie $|V|$ operacji oraz $O(1)$ operacji na dodanie wierzchołka startowego do kolejki. Kolejny etap to zagnieżdżone pętle `while`. Wewnętrzna pętla wykona się $|E_{adj}|$ razy, odwiedzi wierzchołki z którymi jest połączony wierzchołek ściągnięty z kolejki. Wewnątrz tej pętli znajduje się metoda `relax()`, która jak wiemy wykona się w czasie $O(\log n)$. Zewnętrzna pętla wykona się $|E|$ razy, przejdzie po wszystkich krawędziach. W tej pętli prócz wewnętrznej pętli jest jeszcze metoda `pop()`, która ściąga element z kolejki i naprawia strukturę kopca. Wykona się ona w czasie $O(\log n)$. A więc:

$$|V| + O(1) + |E| \cdot (O(\log_2 n) + |E_{adj}| \cdot O(\log_2 n))$$

$$|V| + |E| \cdot (O(\log_2 n) + |E_{adj}| \cdot O(\log_2 n))$$

W kolejce w jednym momencie może być maksymalnie $|E|$ elementów, a więc

$$|V| + |E| \cdot |E_{adj}| \cdot O(\log_2 |E|)$$

$$O(|V| + |E| \log_2 |E|)$$

A więc całkowita złożoność czasowa metody wyniesie $O(|V| + |E| \log_2 |E|)$. Złożoność pamięciowa wyniesie $O(|E|)$, bo potrzeba nam miejsca na kolejke priorytetową, a ta w możliwym momencie szczytowym będzie przetrzymywać $|E|$ elementów.

1 Ilość wierzchołków w grafie

2 Ilość elementów w kolejce

3 Ilość krawędzi między wierzchołkami